

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Med den erfaring, jeg har fra tidligere tid, vil jeg sige, at jeg har et indtryk af, at det, der her er præsteret både af ministeren og også af hans embedsmænd, faktisk er ret fantastisk, og jeg synes, vi skal bede ministeren om at sige til embedsmændene, at vi naturligvis værdsætter den kæmpeindsats, det har måttet være fra deres side, ikke mindst de mange henvendelser, man har rettet til virksomhederne.

Så vil jeg gerne takke SF's ordfører; han nævnte ikke, hvem det var, men vi påtager os gerne skylden for forsinkelsen, vi påtager os gerne ansvaret for, at det var os, der pegede på, at vi skal lytte meget til, hvad Venstre og De Konservative siger, ligesom vi skal lytte til, hvad erhvervslivet siger. Derved fik vi forhindret nogle forhandlinger, som formentlig gik alt for godt set fra SF's synspunkt, og det vil jeg da gerne vedstå: Hvis vi derved har forsinket noget, så er vi glade for, at vi gjorde det, og vi er parat til at gøre det en anden gang igen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var fru Gitte Seebergs bemærkning, som bragte mig på talerstolen. Fru Gitte Seeberg lod antyde, at hvis forslaget havde været længere tid i udvalget, hvis vi havde haft længere tid til at behandle det, havde vi fået en helt anderledes grundig behandling, og dermed antydede fru Gitte Seeberg, at resultatet også var blevet et andet.

Nej, det var det ikke; Venstre og De Konservative havde fra starten låst sig fast på, at de ikke ville være med til noget som helst med hensyn til disse grønne afgifter, hverken ændringsforslag eller selve ordlyden i det, der var fremsat. Sådan har attituden været hele tiden, så derfor var resultatet blevet det samme, uanset om vi så var begyndt for et år siden.

Peter Brixtofte (V):

Ved anden behandling skal man tage stilling først og fremmest til ændringsforslagene og så selvfølgelig gøre lidt status over udvalgsarbejdet og selvfølgelig også præcisere, hvad man har tænkt sig at stemme ved tredje behandling, sådan så man kan vejlede både offentligheden og kollegaerne i Folketinget.

Jeg vil først sige noget om hele denne her procedurediskussion. Det er jo selvfølgelig ikke første gang, Folketinget på meget kort tid skal

behandle mange skatteforslag. Det er sket ofte i historien, og jeg ved ikke, hvorfor det som regel er Skatteudvalget, som bliver belemret med disse mange udviklede forslag på samme tid.

Selvfølgelig havde det været bedre, hvis vi havde haft længere tid, og formanden for udvalget, hr. Flemming Hansen, har jo fuldstændig ret i, at det havde været rart, hvis vi havde haft flere måneder, sådan at måske endnu flere virksomheder kunne få analyseret igennem, hvordan det vil påvirke deres situation, og det kunne måske have givet anledning til endnu flere ændringsforslag og rettelser i de forslag, der var lagt frem. Så derfor tror jeg, at mere tid havde givet et bedre resultat.

Men inden for den ramme, der har været, vil jeg rose både udvalget og embedsmændene i Skatteministeriet for det arbejde, der er udført. For det første har udvalget med formanden i spidsen faktisk gjort sig megen ulejlighed med at sikre sig, at vi kunne modtage samtlige deputationer, sådan at alle, der meldte sig, fik lejlighed til at fortælle, hvad deres synspunkter var, og hvor de mente der var noget galt, og det synes jeg er noget af en bedrift.

Nu roste hr. Jacob Buksti så også oppositionen, og den ros synes jeg er fuldt ud fortjent. Jeg mener faktisk også, at vi har bestræbt os på, som fru Gitte Seeberg har sagt, at stille spørgsmål med det samme, så de meget hurtigt kom ind i ministeriet og til vurdering, og omvendt, da det så ud til, at vi havde problemer med at få besvarelserne, så vil jeg sige det, som det er, at regeringen, Skatteministeriet har afleveret besvarelser af alle spørgsmål til tiden – det er uden for enhver diskussion. Vi har heller ikke fundet, at der var anledning til at stille supplerende spørgsmål efter at have gennemlæst besvarelserne. Og det er selvfølgelig, fordi sagsbehandlingen på det givne grundlag har været korrekt.

Når vi så kommer til selve ændringsforslagene, som jo er på baggrund af en række virksomhedshenvendelser og henvendelser fra brancher, så har vi den holdning, at vi undlader at stemme til de ændringsforslag, og jeg vil godt begrunde hvorfor.

Det er vores holdning, at hele projektet »grønne afgifter« er overflødig. Det er vores holdning. Vi mener, man kan nå miljømålene uden disse afgifter, og der er en hel del år til, så man kunne også nå at ændre signaler, hvis man senere fandt ud af, at det ikke var rigtigt, hvad vi sagde. Men det er altså vores overbevisning, man kan nå målene uden disse afgifter; det tror